

regerings skattepolitik? Hvor uambitiøst kan det være? Man skulle tro, at det var en konservativ, som havde formuleret den målsætning om at fastholde det gamle.

Hvornår kommer regeringen til den erkendelse, at det ikke nødvendigvis er sådan, at alt, hvad der bestod, da den gamle regering trådte af – selv om vi gjorde det godt – nødvendigvis er den ultimative retfærdighed, og at man derfor godt kan kigge på andet end et fuldstændigt stift skattestop som løsning på fremtidens problemer?

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Da vi tidligere på året sad og forhandlede fordeling og anvendelse af UMTS-midlerne, fik vi at vide, at det der med forskning og udvikling behøvede vi ikke bekymre os så meget om, for vi var i et mellemår, og når først vi kom frem til finansloven, ville der vælte så meget ussel mammon ned over forsknings- og udviklingsområdet, at den ikke længere var ussel, og det har vi glædet os til.

Derfor er det selvfølgelig forbavsende, når man kigger på det og kan konstatere, at der maksimalt er tale om det samme beløb på det her område, som der blev brugt sidste år. Så er det bare, jeg spørger: Hvad er det for en trylleformular, der gør, at små bitte hop på stedet er det, der skal udløse det store spring fremad? Jeg forstår det simpelt hen ikke, og jeg håber, at Venstres ordfører vil bruge en smule af sin kostbare tid på at give mig en chance for at komme dertil, hvor også jeg kan se det.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til hr. Morten Helveg Petersen vil jeg sige, at når vi har valgt at prioritere forskningen, har det jo været nødvendigt, fordi vi kunne se, at der i de kommende 3 år i de finanslove, som vi har arvet fra den tidligere regering, lå et gabende hul på 3,2 mia. kr., hvor forskningsindsatsen bare stod til at falde og falde og falde. Derfor har vi valgt at satse ved at prioritere sådan, at den gabende afgrund ikke bliver realiseret, men tværtimod at den indsats, der er gjort, bliver fastholdt.

Vi tror samtidig på, at man også inden for forskning ligesom alle mulige andre steder kan forstå at effektivisere, sådan at man kan bruge pengene på en ny måde, på en anderledes måde,

og forhåbentlig få et bedre resultat ud af de samme penge.

Med hensyn til ulandsbistanden har vi holdt fast i: Hvad er den konkrete bistand, der gives? Hvad er det for penge, der gives fra Danmark til projekter andre steder? Der har vi holdt fast i de 11,2 mia. kr. Vi har sagt i regeringsgrundlaget, at vi ønsker at ligge klart over FN's mål på 0,7 pct., og vi ønsker fra år til år at tage stilling til, hvad det præcise grundlag for den bistand, der gives, er, og det løfte lever vi op til.

Jeg er glad for hr. Anders Samuelsen's indrømmelser af, at det skattesystem, hans parti efterlod efter 9 år i regeringen, er uhensigtsmæssigt og klodset. Jeg er også enig med hr. Anders Samuelsen i, at der er brug for en ny skattepolitik, fordi den gamle skattepolitik gik ud på, at skatter og afgifter skulle hæves igen og igen og igen. Derfor har vi som første skridt på vejen indført et skattestop – forstået på den måde, at de grønne afgifter ikke stiger, at ejendomsskatterne ikke stiger, at skatterne, der bliver opkrævet i procenter, ikke stiger.

Men vores mål er klart, at vi skal arbejde for at skabe det råderum, der er nødvendigt, til at vi kan sænke skatten på arbejdet, sådan at vi kan give folk en større gulerod ved at komme ud på arbejdsmarkedet.

Til fru Lene Jensen: Det er nogenlunde det samme svar som til hr. Morten Helveg Petersen. Vi overtog altså en finanslov med et stort, gabende hul, som vi har været i gang med at fylde op. Jeg ville også gerne have diskuteret Socialdemokratiets udspil til flere midler, men der er jo ikke kommet noget udspil, så der er ikke kommet noget, vi kan diskutere – endnu.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Kristian Jensen talte med stor entusiasme og glæde om den bomstærke økonomi i Danmark. Det lød næsten, som om det var et projekt, hr. Kristian Jensen selv lige havde fået udviklet, men det er jo ikke nogen nyhed, at Danmark har en bomstærk økonomi. Sådan har det faktisk været siden midten af 1990'erne – fra et par år efter, at Venstre og De Konservative sidst var i regering. Det er vi alle, og jeg tror uden undtagelse, i denne sal vældig glade for holder endnu.

Men når nu økonomien er så bomstærk, synes jeg, det er vigtigt, at hr. Kristian Jensen fortæller os, hvad der så samlet set bruges mere på finanslovsforslaget; hvad regeringen samlet set, altså både frem og tilbage og reserver og grønt-